

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **F. B.**, bytom A.A., R., zastúpeného JUDr. M. A., advokátom, H.H., B. B., proti žalovaným: **II. A. C. U. L.**, c/o S. W. & P., S.S., G.G., C., S., C.C., V. B., registračné číslo: X., **III. I. s. r. o.**, P.P., B., IČO: X.X., **o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9Cbs/105/2004, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Obo/3/2011-376 z 24. februára 2011, právoplatného 14. apríla 2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným v II. a III. rade náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave, ako súd prvého stupňa, uznesením č. k. 9Cbs/105/2004-330 zo 16. septembra 2010 vyhovel návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia tým, že zakázal prevod obchodného podielu spoločnosti H., s. r. o., B., IČO: X.X., na tretiu osobu dňom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia súdu o nariadení predbežného opatrenia až do právoplatného rozhodnutia vo veci neplatnosti prevodu obchodného podielu spoločnosti H., s. r. o., B., na žalovaných v I. až III. rade v konaní 9Cbs/105/2004.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že pri rozhodovaní vychádzal z výpisu spoločnosti H., s. r. o., P.P., B., z Obchodného registra Okresného súdu B., odd. Sro, vložka č. X/B, z ktorého zistil, že ako spoločníci uvedenej spoločnosti sú zapísaní J. L., P.P., L. M., od

20. mája 1999 do 29. mája 2001, spoločnosť F., s. r. o., B. od 30. mája 2001 do 2. mája 2004, spoločnosť A. C. U. L., A., od 3. mája 2004 do 20. decembra 2004 a spoločnosť I., s. r. o., B. od 21. decembra 2004. Medzi konateľmi spoločnosti je uvedený žalobca F. B. od 30. mája 2001 do 9. júna 2003, M. S. od 30. mája 2001 do 2. mája 2004, I. B. od 25. októbra 2001 a J. L. od 20. mája 1999 do 29. mája 2001. Mal preto za preukázané, že žalobca bol spoločníkom v spoločnosti F., s. r. o., B. spolu s I. B. a M. S.. Zároveň bol aj konateľom tejto spoločnosti spolu s I. B. a M. S.. Po určitú dobu, ako je uvedené vyššie, bola spoločnosť F., s. r. o., B. spoločníkom v spoločnosti H., s. r. o., B., a bol, okrem iných, aj konateľom v spoločnosti H., s. r. o., B.. Ďalej uviedol, že žalobca sa žalobou z 26. júla 2004 domáhal určenia neplatnosti prevodu obchodného podielu žalovaného F., s. r. o., B. v obchodnej spoločnosti H., s. r. o., B. zo dňa 18. decembra 2003. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnil skutočnosťou, že sa stal obeťou dokonale vykonštruovaného vytunelovania majetku zo spoločnosti F., s. r. o., B., ktorý prešiel do vlastníctva spoločníka spoločnosti F., s. r. o., Ing. B. a jeho rodiny, pričom prostredníctvom spoločnosti H., s. r. o., nadobudli aj hotel zapísaný v katastri nehnuteľností Katastrálneho úradu v Ž..

Vzhľadom na zistené skutočnosti, súd prvého stupňa vyhovel pozmenenému návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podľa § 102 ods. 1 OSP argumentujúc tým, že ďalším prevádzaním obchodného podielu v spoločnosti H., s. r. o., by mohla vzniknúť situácia, ktorej náprava by bola možná len s veľkými ťažkosťami.

Na odvolanie žalovaných v II. a III. rade proti uzneseniu súdu prvého stupňa o nariadení predbežného opatrenia, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením č. k. 4Obo/3/2011-376 z 24. februára 2011, právoplatným 14. apríla 2011, zmenil podľa § 220 OSP uznesenie prvostupňového súdu tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobca je povinný ich nahradiť žalovanému v I. a II. rade na účet ich právneho zástupcu vo výške 149,22 eur.

V odôvodnení zmeňujúceho rozhodnutia odvolací súd interpretáciou ustanovení § 74 ods. 1 a § 102 ods. 1 OSP dospel k záveru, že z dočasného charakteru predbežných opatrení vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné na vydanie konečného rozhodnutia vo veci a pri zisťovaní skutočností potrebných na nariadenie predbežného opatrenia nemusí byť vždy dodržaný formálny postup určený na dokazovanie. Z týchto dôvodov nepovažoval za dôvodnú námietku žalovaných, podľa ktorej prvostupňový súd nevykonal dokazovanie spôsobom upraveným v § 120 a nasl. OSP. Zdôraznil však, že

žalobca je povinný osvedčiť nárok, ktorému má byť poskytnutá dočasná ochrana a musí tiež osvedčiť potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo dôvodnosť obavy z ohrozenia výkonu rozhodnutia. Odvolací súd uviedol, že keďže predmetom konania je určovacia žaloba, navrhované predbežné opatrenie má zrejme plniť funkciu úpravy pomerov účastníkov do rozhodnutia o neplatnosti Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 18. decembra 2003 uzavretej medzi spoločnosťou F., s. r. o., B. a žalovaným v II. rade, v obchodnej spoločnosti H., s. r. o., B., ktorej jediným spoločníkom je v súčasnosti žalovaný v III. rade. Poznamenal pritom, že z výpisu z obchodného registra Okresného súdu B., oddiel: Sro, vložka č. X./B, vyplýva, že spoločnosť F. s. r. o., B., bola dňa 25. júla 2007 vymazaná z obchodného registra a zanikla bez právneho nástupcu. Ďalej ozrejmil, že predbežné opatrenie nemožno vydať len na základe tvrdení žalobcu bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Mal za to, že s prihliadnutím na obranu žalovaných nemožno považovať za osvedčené, že bez navrhovanej úpravy pomerov účastníkov hrozí žalobcovi vznik bezprostrednej ujmy. Záverom preto konštatoval nesplnenie podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia. Vzhľadom na existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) OSP napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zmenil v súlade s ustanovením § 220 OSP tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Výrok o trovách odvolacieho konania odôvodnil ustanoveniami § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému v II. a III. rade na účet právneho zástupcu trovy konania vo výške 149,22 eur pozostávajúce zo súdneho poplatku za podané odvolanie vo výške 33,- eur, dvoch úkonov právnej služby podľa § 14 ods. 1, ods. 3 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., dvoch režijných paušálov podľa § 16 ods. 3 a dane z pridanej hodnoty vo výške 19 % podľa § 18 ods. 3 uvedenej vyhlášky.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonnej lehote dovolanie žalobca. Dovoláním napadol uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu - smeruje proti zmeňujúcemu výroku aj proti výroku o náhrade trov odvolacieho konania.

Dôvod podania dovolania proti zmeňujúcemu výroku uznesenia odvolacieho súdu vzhľadom na nedostatočnom zistení skutkového stavu odvolacím súdom, čo malo za následok, že odvolací súd aj nesprávne vec právne posúdil. Napriek neoznačeniu dovolacieho dôvodu

explicitne uvedeným konkrétneho ustanovenia § 241 ods. 2 OSP, z jeho obsahu vyplýva, že ho podal z dôvodu vymedzenom v ustanovení § 241 ods. 2 písm. c) OSP /rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci/. Dôvodil tým, že odvolací súd mal k dispozícii dostatočné listinné dôkazné prostriedky na podporu jeho tvrdenia, preukázania stavu veci a podozrenia z nekalého postupu pôvodne žalovaných v I. až III. rade. Vyslovil presvedčenie, že predložil nevyvrátiteľné dôkazy preukazujúce úmyselný a nesprávny postup spoločníkov žalovaných strán, ktorý bol v rozpore s existujúci platnými spoločenskými zmluvami a s Obchodným zákonníkom. Kritike podrobil postup odvolacieho súdu, ktorý podľa neho neposúdil individuálne ani v celosti všetky ním predložené dôkazy v prospech nariadenia predbežného opatrenia, resp. nezaoberal sa nimi pri rozhodovaní. Z toho vyvodil, že napadnutým uznesením nesprávne vec právne posúdil.

V dovolacej námietke smerujúcej proti výroku uznesenia odvolacieho súdu o náhrade trov konania vytkol odvolaciemu súdu, že ho nedôvodne zaviazal nahradiť žalovanému v I. a II. rade náhradu trov konania, pretože v súdnom spise je listinný dôkaz, že žalovaný v I. rade už neexistuje. Žiadal preto opraviť, resp. zmeniť, výrok o trovách konania v tejto časti.

Poukazujúc na dôvodnosť svojho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, domáhal sa dovolacím petitom vydania predbežného opatrenia v zmysle ním podaného návrhu.

K dovolaniu žalobcu neboli podané vyjadrenia žalovanými v II. a III. rade.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 OSP) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 OSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 OSP) najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, a keďže nevykazuje ani žiadne z väd podľa § 237 OSP, je potrebné ho odmietnuť podľa § 243b ods. 5 veta prvá OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) OSP.

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá OSP, ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 OSP, dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Ako vyplýva z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, dovolaním, ako mimoriadnym opravným prostriedkom, nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu, ale možno ním napadnúť len právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP).

V prejednávanej veci odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa a rozhodol o trovách odvolacieho konania.

Podľa § 239 ods. 1 OSP, dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/], na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, sú stanovené v odseku 2 uvedeného ustanovenia.

Podľa § 239 ods. 3 OSP, ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Z citovaného ustanovenia § 239 ods. 3 OSP vyplýva, že proti uzneseniu o predbežnom opatrení, ako aj proti uzneseniu o trovách konania, nie je prípustné dovolanie.

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spadá do taxatívneho výpočtu uznesení pojatých do ustanovenia § 239 ods. 3 OSP, proti ktorým nie je dovolanie prípustné. Jedná sa síce o uznesenie, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, proti ktorému je v zásade možné podať dovolanie podľa § 239 ods. 1 písm. a) OSP, ale je

zároveň uznesením o predbežnom opatrení (prvý výrok uznesenia odvolacieho súdu), ktoré je vyňaté z možnosti podať proti nemu dovolanie v zmysle § 239 ods. 3 OSP.

Nakoľko dovolateľ napadol uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu, t. j. nielen jeho prvý výrok, ktorým zmenil uznesenie prvostupňového súdu, ale aj jeho druhý výrok, ktorým rozhodol o trovách konania, je žiaduce pred zaobráním sa touto dovolacou námietkou ozrejmiť, že aj keď je rozhodnutie o trovách konania zahrnuté do rozhodnutia odvolacieho súdu (t. j. súd nerozhodol o trovách samostatným uznesením), považuje sa vždy za samostatné rozhodnutie. Proti uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodol o trovách konania nie je prípustné dovolanie. Dovolanie proti rozhodnutiu (výroku) o trovách konania nie je prípustné ani v prípade, keď výrok o povinnosti na ich náhradu je zahrnutý do rozhodnutia odvolacieho súdu. V danom prípade dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách odvolacieho konania (druhý výrok uznesenia odvolacieho súdu - čo by samostatné uznesenie v rámci kompletného uznesenia odvolacieho súdu) je uznesením o trovách konania, ktoré je vyňaté z možnosti podať proti nemu dovolanie v zmysle § 239 ods. 3 OSP.

Napriek primárnej neprípustnosti dovolania proti uzneseniu o predbežnom opatrení a uzneseniu o trovách konania vyplývajúcej z ustanovenia § 239 ods. 3 OSP, je v oboch týchto prípadoch prípustnosť dovolania z dôvodov uvedených v § 237 OSP možná, a dovolací súd má, v súlade s ustanovením § 242 ods. 1 veta druhá OSP, povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 písmenách a) až g) OSP (či už to účastník namieta alebo nie). Z tohto dôvodu sa dovolací súd neobmedzil iba na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 OSP, ale tiež skúmal, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 OSP. Uvedené ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho formu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd uvedených v písmenách a) až g) tohto ustanovenia.

Dovolateľ vady konania v zmysle § 237 písm. a) až g) OSP nenamietal a v dovolacom konaní tieto vady ani neboli zistené. Prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Keďže v danom prípade dovolanie žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 ods. 3 OSP prípustné a vada konania v zmysle § 237 písm. a) až g) nebola zistená, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, dovolanie žalobcu odmietol ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 veta prvá OSP v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) OSP.

So zreteľom na odmietnutie dovolania pre jeho neprípustnosť, nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní mali úspešní žalovaní v II. a III. rade právo na náhradu trov dovolacieho konania podľa § 243b ods. 5 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP. Dovolací súd im náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože im v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

K uvedeným záverom dospel dovolací päťčlenný senát jednohlasne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 27. júna 2013

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Helena Farkašová